

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/38/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116011869
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2116011869.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného Y. K., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 14.12.2016, č.k. 9PP/70/2016-22, na neverejnom zasadnutí dňa 23.3.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. K., nar. XX.X.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 14.12.2016, č. k. 9PP/70/2016-22 rozhodol, že podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona žiadosť odsúdeného Y. K. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 1T/205/2010 zo dňa 30.11.2010 podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. v trvaní 28 mesiacov nepodmienenčne v spojení s uznesením o neosvedčení sa zo dňa 13. 10. 2014 so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, bezprostredne po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa práva podať sťažnosť vzdal. Krajský súd v Trnave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil to, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul odsúdeného, oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o rozsah dokazovania, toto vykonal prvostupňový súd v rozsahu dostatočnom na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Preskúmajúc výrok i odôvodnenie napadnutého uznesenia, ako i obsah trestného spisu, sťažnostný súd zistil, že napadnutý výrok je vecne správny.

Prvostupňový súd oprel svoje rozhodnutie o závery, že v prípade odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorou je vykonanie príslušnej časti z výmery uloženého trestu, avšak len jedna materiálna podmienka, že preukázal svojim správaním vo výkone trestu polepšenie a aj to len čiastočne. Nebola splnená požiadavka dôvodného očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v podmienkach slobody.

K tomuto záveru dospel pri zhodnotení rizika sociálneho zlyhania, ako aj to, že odsúdený je recidivistom, pričom v podmienkach slobody mal doposiaľ problémy a alkoholom a opakovane (a to aj napriek tomu, že v minulosti bol vo výkone trestu odňatia slobody) sa dopustil spáchania trestného činu. Uvedené zistenia

považuje sťažnostný súd za správne, pričom prvostupňový súd na základe nich dospel k správny právny záverom.

Tak ako uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia za rozhodujúce faktory treba považovať trestnú minulosť odsúdeného a jeho správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody. Z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody, okrem iného vyplýva, že odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania len čiastočne. Plnenie cieľov tohto programu je pritom v zásade jedným z najdôležitejších predpokladov priaznivej resocializácie. U odsúdeného je toto hľadisko o to významnejšie, že v jeho osobe ide o recidivistu, ktorý bol opakované vo výkone trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o jeho trestnú minulosť, v období rokov 1982 až 1986 bol trikrát súdne trestaný a v období rokov 1993 až 2010 bol štyrikrát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch nepodmienečným trestom odňatia slobody a v ostanom prípade trestom odňatia slobody, ktorého výkon mu bol najskôr podmiennečne odložený a neskôr nariadený (13.10.2014). Z týchto skutočností možno dospieť k záveru, že predchádzajúce trestnoprávne postihy z dávnejšej ale i nedávnej minulosti, nemali na odsúdeného taký výchovný účinok, aby ho odradili od ďalšieho páchania trestnej činnosti. Vzhľadom na vek odsúdeného (narodený v roku XXXX), tento musí mať dostatok životných skúseností na to, aby sa mohol vyvarovať páchania trestnej činnosti, ak by mal o to reálny záujem.

Zhodnotením uvedených skutočností dospel prvostupňový súd k správny záveru, že u odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že po podmiennečnom prepustení na slobodu povedie riadny život a nie je tak splnená jeden zo zákonných predpokladov vyžadovaných Trestným zákonom. Preto považuje sťažnostný súd napadnuté uznesenie za vecne správne a prijaté po zákonne vykonanom procese, sťažnosť odsúdeného vyhodnotil ako nedôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.